

Warszawa, dnia 20 marca 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 5/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anita Jarząbek - Bocian

Sędziowie: SO Jacek Matusik (spr.)

SO Aleksandra Mazurek

protokolant: protokolant sądowy stażysta Paulina Sobota

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu dnia 20 marca 2018 r.

sprawy S. M., syna F. i I., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 286 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 31 października 2017 r. sygn. akt IV K 651/17

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcie z pkt II,

- orzeczoną w pkt I karę pozbawienia wolności łagodzi do 2 (dwóch) lat i na jej poczet na podstawie art. 63 § 1 k.k. oraz art. 607f k.p.k. zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 maja 2017 r. do dnia 20 marca 2018 r.;

2. w pozostałej części tenże wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

SSO Jacek Matusik SSO Anita Jarząbek-Bocian SSO Aleksandra Mazurek

Sygn. akt VI Ka 5/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W apelacji obrońca oskarżonego podniósł częściowo zasadne zarzuty, których stwierdzenie skutkowało koniecznością zmiany zaskarżonego wyroku.

Na wstępie wskazać należy, że rozpoznając niniejszą sprawę Sąd I instancji w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, właściwie oraz z zachowaniem reguł określonych w art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. ocenił cały, należycie zebrany i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne, a wyniki swego rozumowania Sąd ten zaprezentował w wyczerpującym, w pełni odpowiadającym wymogom art. 424 k.p.k. pisemnym uzasadnieniu.

Przechodząc do omówienia zarzutów apelacji, wskazać wypada, że autor apelacji nie kwestionował sprawstwa ani winy oskarżonego S. M. w zakresie przypisanych mu czynów, zaś w kontekście dowodów ujawnionych w toku rozprawy, sprawstwo i wina oskarżonego jest oczywista, albowiem S. M. przyznał się do popełnienia przypisywanych mu przestępstw.

Przechodząc do podniesionego w apelacji zarzutu, zgodzić się należy z poglądem autora apelacji, iż orzeczona w stosunku do oskarżonego S. M. kara jest rażąco niewspółmierna. W orzecznictwie trafnie się podkreśla, że niewspółmierność zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (zob. w. SN z 30 listopada 1990 r., Wr 363/90, OSNKW 7-9/1991, poz. 39). S. M. przypisano popełnienie sześciu przestępstw stypizowanych w art. 286§ 1 k.k. Czyny te są zagrożone karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Sąd I instancji za popełnione czyny wymierzył oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy w sposób zbyt restrykcyjny przyjął, że dotychczasowy tryb życia oskarżonego, jak i charakter popełnionych czynów wskazuje, że S. M. jest osobą zdemoralizowaną i stwarzającą zagrożenie dla porządku prawnego i bezpieczeństwa innych osób. Jak wskazał Sąd Rejonowy, oskarżony nie był dotychczas karany, zatem powyższe twierdzenia Sądu są zbyt daleko idącymi wnioskami. Trafnie wskazał w apelacji obrońca, iż w dniach popełnienia przestępstw oskarżony miał 22 lata. Był osobą młodą, niekaraną. Stwierdzono u niego również lekkie upośledzenie umysłowe. Nie sposób również tracić z pola widzenia faktu, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzonych. Dodatkowo podnieść należy, iż na rozprawie apelacyjnej, obrońca przedstawił dowody świadczące o tym, że oskarżony podjął się częściowej słaty naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Te wszystkie okoliczności sprawiły, że Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wymiar kary pozbawienia wolności należy obniżyć do 2 lat, albowiem wymiar kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności określony w zaskarżonym wyroku uznać należy za zbyt wysoki. Sąd Okręgowy nie znalazł jednakże przesłanek przemawiających za orzeczeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przepis art. 69 § 1 k.k. odwołuje się do elementów prognostycznych, wskazujących na możliwość osiągnięcia celów kary pozbawienia wolności nie orzekając jej w bezwzględny wymiarze, a zatem jest to swoisty środek polityki karnej wobec sprawców nadających się do oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach wolnościowych, wobec istnienia po ich stronie uzasadnionego przekonania, że nie powrócą na drogę przestępstwa (vide, wyrok SA we Wrocławiu z dnia 9 sierpnia 2013r., II AKa 227/13). Zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności, sąd winien brać pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, jak również dotychczasowy sposób życia. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony w przedmiotowej sprawie był jednym ze współorganizatorów wyłudzenia pieniędzy metodą „na wnuczka”. Miał on pełną świadomość popełnianych przestępstw. Jego celem było szybkie pozyskanie środków finansowych, kosztem oszczędności pokrzywdzonych, nieczęsto w wieku starszym. Stopień społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw należy ocenić jako wysoki. Ponadto, oskarżony dopuścił się popełnienia sześciu przestępstw, wobec czego nie można uznać, iż było to działanie jedynie incydentalne. Sąd Okręgowy uważa, iż wymiar orzeczonej kary spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze, ukazując oskarżonemu naganność jego postępowania. Sąd ma również nadzieję, że oskarżony w pełni wywiąże się z nałożonego na niego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych, a dokonanie kilku wpłat przed terminem rozprawy apelacyjnej nie było jedynie demonstracyjne.

Sąd Okręgowy na podstawie art. 607f k.p.k. zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 maja 2017 roku do dnia 20 marca 2018 roku, uwzględniając w tym zakresie wnioski autora apelacji oraz jego zarzut dotyczący naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa procesowego, tj. art. 607f k.p.k. poprzez jego nie zastosowanie.

W związku z uwzględnieniem apelacji obrońcy w przeważającej części, jak również mając na względzie konieczność zabezpieczenia interesów pokrzywdzonych poprzez umożliwienie oskarżonemu wykonania obowiązku naprawienia szkody, Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w sprawie, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów, Sąd orzekł jak w wyroku.

SSO Jacek Matusik SSO Anita Jarząbek-Bocian SSO Aleksandra Mazurek